

Joi, 13 octombrie 2011

19. constată că, în lipsa unei definiții obligatorii din punct de vedere juridic la nivelul UE a ceea ce constituie o întreprindere mică sau o microîntreprindere și ținând cont de natura schimbătoare a acestor entități în timp, domeniul de aplicare al propunerilor pentru o directivă privind SGA ar trebui să fie limitat la persoanele fizice, iar persoanele fizice care au o legătură directă cu asiguratorul falimentar, cum ar fi directorii, personalul de conducere de nivel superior sau membrii cu drept de vot în consiliul de administrație ar trebui excluse din grupul consumatorilor; solicită Comisiei să reevalueze situația pentru a include persoanele juridice selectate de îndată ce se va stabili o definiție cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic; subliniază faptul că, în conformitate cu principiul subsidiarității, fiecare stat membru poate alege să includă persoanele juridice în cadrul SGA naționale;

20. recunoaște că problemele de concentrare a pieței ar putea exercita presiuni asupra capacității unui SGA de a absorbi toate cererile de despăgubire ale deținătorilor sau, după caz, ale beneficiarilor polițelor de asigurare care rezultă din falimentul unuia sau mai multor asiguratori; consideră că trebuie evitate normele privind SGA care pot conduce la presiuni suplimentare asupra piețelor concentrate;

21. prevede un rol de supraveghere pentru AEAPo în coordonarea simulărilor de criză specifice pieței efectuate de autoritățile naționale și în desfășurarea de simulări de criză ale SGA la nivel european, emițând recomandări, după caz, și în efectuarea de evaluări inter-pares periodice pentru a se asigura schimbul de bune practici;

22. constată că, în cadrul piețelor mici și concentrate, instituirea unui SGA fără mecanisme adecvate de finanțare ar putea crea riscuri sistemice prin intensificarea interconectării dintre asiguratori, ceea ce ar conduce la un cadru de concurență inechitabil între piețele mari și cele mai mici, întrucât piețele mai mici s-ar confrunta cu dificultăți mai importante în suportarea costurilor; constată că aceste dificultăți trebuie luate în considerare pentru a evita presiunile suplimentare asupra piețelor concentrate; invită Comisia să acorde statelor membre libertatea de a adapta normele privind finanțarea și alte caracteristici care țin de proiectarea SGA conform nevoilor specifice ale piețelor naționale;

23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Viitorul taxei pe valoarea adăugată

P7_TA(2011)0436

Rezoluția Parlamentului European din 13 octombrie 2011 referitoare la viitorul taxei pe valoarea adăugată (2011/2082(INI))

(2013/C 94 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea verde a Comisiei Europene privind viitorul taxei pe valoarea adăugată (COM(2010)0695),
- având în vedere documentul de lucru al personalului Comisiei (SEC(2010)1455),
- având în vedere „Small Business Act” pentru Europa (COM(2008)0394),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O agendă digitală pentru Europa” (COM(2010)0245),
- având în vedere studiul efectuat de PWC privind fezabilitatea unor metode alternative de îmbunătățire și simplificare a colectării TVA cu ajutorul tehnologiilor moderne și/sau cu ajutorul intermediarilor financiari,

Joi, 13 octombrie 2011

- având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾,
 - având în vedere orientările OCDE privind caracterul neutru al TVA,
 - având în vedere publicația CE intitulată Taxation Trends in the EU (Tendențele din UE în materie de fiscalitate, ediția din 2010),
 - având în vedere publicația OECD Consumption Tax Trends 2010 (Tendențele din țările OCDE în materie de impozite pe consum 2010),
 - având în vedere Raportul Parlamentului European din 2008 privind o strategie coordonată pentru intensificarea luptei împotriva fraudei fiscale,
 - având în vedere Raportul special nr. 8/2007 al Curții de Conturi privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată, însoțit de răspunsurile Comisiei ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizele Comisiei pentru control bugetar, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și Comisiei pentru transport și turism (A7-0318/2011),
- A. întrucât sistemul actual de TVA din UE, care există deja de 17 ani, este caracterizat ca fiind unul provizoriu, preconizându-se trecerea la un nou sistem la momentul oportun; întrucât noua inițiativă a Comisiei, sub forma unei cărți verzi, este doar începutul unei proceduri care va fi, probabil, îndelungată, dificilă și complexă și a cărei reușită va depinde de determinarea autentică a statelor membre de a elabora un sistem „mai simplu, mai solid și mai eficient”, care este mai transparent și întemeiat pe o colaborare strânsă și pe schimbul de cele mai bune practici dintre statele membre, cu respectarea principiului subsidiarității;
- B. întrucât scopul unui sistem de TVA comun este consolidarea eficienței în funcționarea pieței interne, ceea ce reprezintă un instrument esențial pentru menținerea de către UE a competitivității sale;
- C. întrucât, în Uniunea Europeană, întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile) reprezintă 99 % din întreprinderi;
- D. întrucât, cu ajutorul „Small Business Act”, Uniunea dorește să promoveze dezvoltarea IMM-urilor prin valorificarea oportunităților și beneficiilor oferite de piața unică;
- E. întrucât statele membre prevăd praguri de scutire de TVA diferite pentru IMM-uri și întrucât aceste praguri sunt aplicate exclusiv activităților naționale;
- F. întrucât OCDE recunoaște existența unei tendințe mondiale care revelează o trecere de la impozitarea directă la cea indirectă, sistemele de TVA dobândind un rol tot mai important; întrucât, cu toate că recunoaște această tendință, dorește să sublinieze în paralel importanța impozitării directe pentru progresivitatea sistemului fiscal; întrucât OCDE constată, de asemenea, o variație semnificativă a eficienței TVA în țările OCDE, ceea ce indică existența unei importante posibilități de a spori eficiența TVA, întrucât, cu toate acestea, orice măsuri menite să îmbunătățească eficiența TVA ar trebui însoțite de măsuri de combatere a fraudei și de eliminare a scutirii de TVA pentru tranzacțiile financiare, în urma unei evaluări a implicațiilor, luând totodată în considerare propunerea de Directivă (2007/0267(CNS)) a Consiliului,

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO C 20, 25.1.2008, p. 1.

Joi, 13 octombrie 2011

Considerații generale

1. salută Cartea verde a Comisiei privind reforma profundă a sistemului de TVA actual și este de acord cu premisa că un sistem de TVA cuprinzător ar trebui să reducă costurile operaționale ale utilizatorilor și sarcinile administrative ale autorităților, luptând totodată cu fraudă, care reprezintă o povară considerabilă pentru finanțele publice și pentru consumatori;
2. subliniază că eliminarea fraudelor din sistemul de TVA trebuie să fie o prioritate-cheie, date fiind pierderile substanțiale suferite de statele membre, a căror valoare este posibil să ajungă la 100 de miliarde EUR; o atenție specială trebuie să fie acordată fraudelor de tip „carusel”; reamintește sugestiile detaliate din rezoluția sa din 2 septembrie 2008 referitoare la o strategie coordonată pentru intensificarea luptei împotriva fraudei fiscale ⁽¹⁾, încă de actualitate, care ar trebui puse în aplicare fără întârziere;
3. constată că definițiile unor concepte precum „bunăstarea socială” sau „princiipiile de ordin social”, care desemnează servicii ce pot face obiectul unei scutiri sau al unei cote reduse a TVA-ului, sunt foarte vagi, deoarece sunt stabilite de instanțele naționale în baza legislației statelor membre și, prin urmare, prezintă riscul de a genera o distorsionare permanentă a concurenței;
4. consideră că sistemul de TVA actual pune statele membre într-o situație dificilă: eliminarea controalelor fiscale la frontieră în 1993 nu a fost înlocuită cu o cooperare suficient de strânsă între statele membre; observă că, drept rezultat, statele membre pierd un venit potențial important provenind din TVA și din alte surse fiscale, deoarece unele activități comerciale legitime pot să nu dorească să intre pe piața unică, iar infractorii exploatează actualul sistem de TVA fragmentat;
5. prin urmare, solicită statelor membre să continue dezvoltarea unor relații bazate pe încredere, transparență și cooperare între autoritățile fiscale naționale și să dezvolte „parteneriate fiscale” cu întreprinderile, care vor avea rol de „perceptori fiscali neplătiți” ai autorităților fiscale;
6. îndeamnă Comisia să elaboreze o strategie coordonată pentru a îmbunătăți combaterea fraudei fiscale, în măsura în care aceasta afectează interesele financiare ale Uniunii;

Concepția sistemului de TVA, scutiri și cote reduse

7. solicită statelor membre să se apropie de un sistem de TVA cu „o largă bază de impozitare”; subliniază totodată că actualul climat financiar prezintă provocări importante și că tranziția de la impozitarea directă la cea indirectă nu este suficientă pentru a asigura stabilitatea economică; prin urmare, solicită căutarea unor surse de venituri alternative mai echitabile;
8. subliniază că, în cadrul dezbaterilor privind tranziția de la impozitarea directă la impozitarea indirectă, este important să se analizeze îndeaproape consecințele asupra autonomiei regionale în statele membre;
9. reamintește că unul dintre elementele principale ale TVA este principiul neutralității și că întreprinderile nu ar trebui să suporte povara plății TVA, pe cât posibil; subliniază că statele membre ar trebui să se asigure că, în principiu, toate tranzacțiile comerciale sunt impozitate în măsura posibilului și că eventualele scutiri se pretează la o interpretare îngustă, asigurând totodată același tratament fiscal în materie de TVA pentru bunurile și serviciile similare; subliniază, de exemplu, că toate cărțile, indiferent de formatul lor, ar trebui să fie supuse aceluiași regim, cu alte cuvinte același regim de TVA ar trebui să fie aplicat atât cărților electronice care pot fi descărcate sau pot fi numai consultate pentru citire (streaming), cât și cărților tipărite pe suport fizic și că un regim de TVA identic trebuie să acopere diferitele servicii de transport transfrontalier, oricare ar fi mijlocul de transport utilizat; constată că, atunci când scutirile nu impun un obstacol în calea bunei funcționări a pieței interne, statele membre ar trebui să aibă dreptul de a le acorda, pe baza unor criterii culturale și sociale îngust interpretate;

⁽¹⁾ JO C 295 E, 4.12.2009, p. 13.

Joi, 13 octombrie 2011

10. solicită stabilirea de norme armonizate sau o cotă redusă de TVA pentru transportul transfrontalier în cadrul UE indiferent de modul de transport și norme armonizate privind deducerea TVA-ului;
11. consideră că cotele TVA pentru bunurile culturale ar trebui să fie unice, indiferent de metoda de vânzare (online sau offline); consideră că o astfel de armonizare ar contribui la dezvoltarea comerțului electronic și ar oferi consumatorilor aceleași beneficii culturale și educative prin sprijinirea dezvoltării sectorului digital aflat în plină creștere;
12. constată că sectorul transporturilor se confruntă cu distorsiuni ale pieței în măsura în care anumite mijloace de transport, precum autobuzele și trenurile, sunt supuse regimului de TVA, în timp ce altele sunt scutite; constată că această situație creează condiții de concurență neechitabile, deoarece toate mijloacele de transport rivalizează pentru aceleași servicii de transport transfrontalier;
13. solicită elaborarea unei strategii ecologice în materie de TVA, axată pe cote reduse pentru produsele și serviciile eficiente din punct de vedere energetic și ecologice, pentru a contrabalansa concurența nelocală cauzată de externalitățile care nu sunt incluse în prețul unui bun sau al unui serviciu;
14. subliniază că, pentru a garanta caracterul neutru, TVA-ul pe bunuri și servicii utilizate pentru activități economice impozitate trebuie să fie deductibil; observă că normele actuale privind deducerea impozitelor aferente intrărilor sunt complexe și generează probleme pentru întreprinderi din cauza aspectelor care țin de obiectul activităților lor (sfera de aplicare), tipul serviciului (scutiri) sau caracterul serviciului (deductibilitate);
15. observă că, în ceea ce privește tranzacțiile transfrontaliere intracomunitare, sistemul de TVA actual s-a îndepărtat de angajamentul inițial al statelor membre de a aplica principiul originii, din cauza lipsei de susținere politică între statele membre privind cooperarea în vederea aplicării acestui principiu;
16. prin urmare, este de acord cu propunerea Comisiei de a se recunoaște situația actuală și de a se viza principiul destinației; consideră că un sistem de TVA bazat pe locul de consum, atât în cazul bunurilor, cât și al serviciilor, pare să fie o cale promițătoare care ar trebui analizată în continuare și însoțită de introducerea de către statele membre a unor ghișee unice funcționale; subliniază că introducerea ghișeelor unice pentru TVA până la 1 ianuarie 2015 ar trebui să rămână în continuare una dintre prioritățile-cheie ale UE;
17. având în vedere tendința de convergență a cotelor standard ale TVA, solicită statelor membre să reducă și mai mult segmentul cotelor standard; recunoaște că statele membre ar trebui să beneficieze de flexibilitatea de a-și stabili propria cotă de TVA, având în vedere importanța acesteia ca instrument bugetar;
18. invită Comisia ca, până la sfârșitul lunii decembrie 2012, să prezinte o propunere de simplificare a fiscalității transfrontaliere;
19. subliniază că organizațiile nonprofit au un rol vital și foarte benefic în a susține democrația, creșterea și prosperitatea în Europa; invită Comisia să propună un mecanism care să permită statelor membre care doresc să consolideze societatea civilă să acorde scutiri generale de TVA tuturor sau majorității activităților și tranzacțiilor efectuate de către aceste organizații; consideră că de acest mecanism ar trebui să beneficieze măcar organizațiile nonprofit mai mici;
20. invită statele membre ca, până în ianuarie 2012, să cadă de acord cu privire la o listă cu bunurile și serviciile comune care ar trebui să beneficieze de scutiri fiscale sau de cote reduse de TVA;
21. invită statele membre să colaboreze mai strâns cu Comitetul pentru TVA pentru a ajunge la un acord cu privire la o interpretarea comună a condițiilor legale aplicabile în acest context, iar în caz contrar ar trebui să fie excluse din aceste drepturi toate celelalte bunuri și servicii la nivel european;

Joi, 13 octombrie 2011

22. invită Comisia ca, până la sfârșitul anului 2013, să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport conținând o listă obligatorie de bunuri și servicii, în temeiul concluziilor statelor membre și Comitetului pentru TVA, care pot face obiectul unei cote reduse de TVA sau al unei scutiri conform Directivei privind TVA-ul;

Reducerea birocrăției

23. solicită statelor membre să coordoneze mai bine și să armonizeze practicile administrative axându-se pe schimbul de bune practici și să pună în aplicare măsurile propuse de Comisie în 2009 în vederea reducerii sarcinilor administrative aferente legislației UE în materie de TVA, în special prin reducerea frecvenței declarațiilor periodice de TVA, simplificarea dovezilor necesare pentru scutirea de TVA la export, eliminarea listelor de vânzări intra-UE „fără obiect”, utilizarea mai pe larg a soluțiilor de e-guvernare - în special pentru prezentarea declarațiilor și listelor de TVA în format electronic -, conform dispozițiilor Agendei digitale pentru Europa, și eliminarea dobânzilor și a penalităților aferente TVA aplicate în urma unor erori de formă în cazul în care persoana juridică în cauză nu a provocat reducerea venitului din TVA în statul membru în cauză și având în vedere introducerea unei proceduri unice de rambursare a TVA-ului, a unui număr de identificare a TVA-ului și introducerea unui sistem electronic de înregistrare a rambursărilor TVA-ului pentru întreaga Uniune;

24. salută Studiul privind piața unică digitală; invită Comisia să îmbunătățească interoperabilitatea semnăturilor electronice în vederea creării unui cadru juridic pentru recunoașterea sistemelor sigure de autentificare electronică și să aibă în vedere revizuirea și extinderea Directivei privind semnăturile electronice pentru a reduce sarcina administrativă a întreprinderilor, în special a IMM-urilor; subliniază necesitatea recunoașterii reciproke a identificării și autentificării electronice la nivelul UE;

25. salută faptul că, începând din 2010, a fost introdus un nou sistem electronic de rambursare a TVA-ului la nivelul UE; invită Comisia să raporteze Parlamentului, până cel târziu în iulie 2012, cu privire la rezultatele, avantajele și dezavantajele noului sistem; subliniază că noile norme trebuie întotdeauna revizuite, astfel încât să se asigure o protecție adecvată împotriva tentativelor de fraudă;

26. solicită Comisiei să prezinte, într-un interval rezonabil, o propunere privind introducerea a unei facturi electronice europene standard (în format electronic și pe hârtie) bazată pe un formular-tip neutru din punct de vedere lingvistic, care să conțină informații precum numele și adresa, data înregistrării și a lichidării unui număr de TVA, pentru facilitarea tranzacțiilor transfrontaliere;

27. solicită statelor membre și Comisiei, ca, în colaborare cu întreprinderile, să efectueze o analiză critică cu privire la planul de acțiune al Comisiei, pentru a asigura îndeplinirea principalului obiectiv al programului pentru o mai bună legiferare, și anume reducerea sarcinii administrative cu 25 % până în 2012; consideră că reiese în mod clar că măsurile prevăzute de planul de acțiune al Comitetului pentru TVA care au cel mai mare impact potențial fie au fost adoptate deja de Consiliu, fie sunt în curs de dezbateri; consideră că restul măsurilor ar putea reduce o parte din sarcina administrativă a întreprinderilor europene, însă este posibil ca avantajele oferite de aceste măsuri să nu aibă un caracter uniform la nivelul Uniunii;

28. subliniază importanța extinderii și sprijinirii utilizării soluțiilor oferite de e-guvernare, în special pentru trimiterea electronică a declarațiilor și listelor de TVA;

29. solicită statelor membre să ajungă la o înțelegere la nivelul UE, într-o perioadă de timp scurtă/medie, cu privire la un set maxim de obligații standardizate în materie de TVA care pot fi impuse de statele membre întreprinderilor; solicită statelor membre, ca, în cooperare cu întreprinderile, să analizeze obligațiile și practicile administrative în materie de TVA, să identifice principalii factori perturbatori pentru întreprinderi cauzăți de actualul sistem TVA și să schimbe idei și abordări de tip „bune practici” pentru ca acest sistem să fie mai simplu, clar și pentru a reduce sarcina administrativă și obstacolele din calea schimburilor comerciale;

Joi, 13 octombrie 2011

30. invită Comisia și statele membre să aibă în vedere adoptarea unui prag de scutire de TVA pentru IMM-uri care să fie extins la scara întregii Uniuni Europene, astfel încât să se reducă sarcinile și costurile și să se faciliteze un acces mai ușor pe piața internă;

31. invită Comisia să studieze cu atenție problema reducerii într-o mai mare măsură a birocrăției în materie de TVA pentru organizațiile non-profit; subliniază că regimul TVA-ului ar trebui să fie mult mai flexibil pentru statele membre care doresc să adopte măsuri ambițioase în vederea reducerii sarcinii administrative care trebuie suportată de aceste organizații în materie de TVA;

Eficiența colectării TVA

32. este de acord cu poziția Comisiei potrivit căreia eficiența colectării TVA trebuie îmbunătățită pentru a se reduce decalajul în materie de TVA și a limita posibilitățile de fraudă, precum și pentru a proteja comercianții de bună credință de fraudele legate de TVA; subliniază că, în Uniunea Europeană, combaterea fraudei fiscale constituie o prioritate și încurajează o cooperare mai strânsă între statele membre, Eurojust, Eurojust și OLAF în acest domeniu, și solicită, de asemenea, clarificarea unor definiții și concepte clare, precum principiul „țării de consum” și al „țării de stabilire”;

33. subliniază necesitatea de a se ameliora urmărirea penală transfrontalieră în cazurile de fraudă intra-comunitară în domeniul TVA, precum și de a mări gradul de răspundere și de conștientizare a riscului în acest domeniu;

34. pentru a desfășura o urmărire penală și anchete transfrontaliere eficiente în astfel de cazuri de fraudă, subliniază că este important să existe o definiție cuprinzătoare și uniformă în legislația UE a schemelor frauduloase în domeniul TVA sau a fraudelor de tip „carousel”, aceasta fiind cea mai des utilizată formă de fraudă în materie de TVA, precum și sancțiuni administrative armonizate;

35. constată că nu sunt disponibile estimări exacte ale amplitudinii cazurilor de fraudă de tip „carousel” în materie de TVA; solicită insistent să fie elaborat un instrument de evaluare exactă a fraudei în domeniul TVA, care ar permite, de asemenea, să se efectueze comparații pertinente în acest domeniu între statele membre ale UE;

36. subliniază importanța unei cooperări mai intense și rapide între statele membre, a unei monitorizări mai bune a schimburilor de informații și a unor contacte mai directe între administrațiile fiscale locale cu ajutorul unui portal informativ on-line, pentru a se asigura o asistență reciprocă eficientă între statele membre; îndeamnă să se consolideze cooperarea dintre autoritățile judiciare ale statelor membre, Eurojust, Eurojust și OLAF;

37. invită Comisia să propună măsuri de simplificare și de consolidare a legislației comunitare antifraudă și să elimine deficiențele de care suferă cooperarea dintre Comisie și statele membre în cadrul acestui proces;

38. invită Comisia să asigure că recent-înființatul EUROFISC (noiembrie 2010) reprezintă, din punct de vedere practic, o valoare adăugată la anchetele transfrontaliere desfășurate de statele membre în cazurile de fraudă în domeniul TVA, să raporteze periodic Parlamentului cu privire la activitatea sa și să publice respectivele rapoarte;

39. subliniază că posibilitățile de fraudă în domeniul TVA pot fi reduse semnificativ printr-o mai mare utilizare a noilor tehnologii și a soluțiilor inovatoare; îndeamnă Comisia să continue consolidarea Sistemului de schimb de informații privind TVA (VIES) prin reducerea termenelor de colectare și înregistrare a datelor și prin acordarea unui acces direct mai larg la aceste date;

40. consideră însă că discuțiile privind metoda de colectare a TVA au în această etapă o importanță secundară în raport cu soluționarea deficiențelor și problemelor subiacente, care sunt inerente normelor și procedurilor actuale, în special lipsa de armonizare și de necesitate a standardizării procedurilor și a reducerii obstacolelor lingvistice, reducând totodată vulnerabilitatea sistemului la fraudă;

Joi, 13 octombrie 2011

41. evidențiază necesitatea înființării unui organism european de interpretare distinct, de la care statele membre să poată obține răspunsuri cu caracter obligatoriu în vederea asigurării unei metodologii fiscale comune și a unei aplicări uniforme a normelor TVA;

42. reamintește că, dacă operatorii internaționali sunt adesea pregătiți pentru a se confrunta cu probleme care apar în cazul în care desfășoară activități la scară mondială, administrațiile fiscale nu prezintă întotdeauna același nivel de competență; subliniază că, prin urmare, cooperarea trebuie planificată astfel încât să se facă deosebire între persoanele de bună credință și cele care comit fraude și sistemul să poată fi înțeles de ambele părți;

43. consideră că modelul restrâns privind un depozit de date (cu un fișier standard de audit ⁽¹⁾), combinat cu modelul persoanei impozabile atestate, reprezintă cele mai promițătoare modele de colectare a TVA din rândul modelelor care se află în curs de examinare în cadrul studiului desfășurat de Comisie, deoarece acestea sunt deja aplicate cu succes în unele state membre și au demonstrat că contribuie la sporirea eficienței colectării TVA;

Procesul juridic

44. consideră că mediul de afaceri are nevoie de norme clare în materie de TVA care să sporească gradul de securitate juridică și probabilitatea ca aceste norme să fie interpretate în mod uniform în statele membre; consideră că actualele directive ale Consiliului conțin dispoziții imprecise care sporesc posibilitatea unor diferențe de interpretare, în timp ce sistemul de TVA complex astfel creat împiedică activitățile transfrontaliere și generează sarcini administrative inutile; consideră că normele în materie de TVA nu ar trebui să submineze politicile europene din alte domenii, precum dezvoltarea durabilă;

45. prin urmare, solicită statelor membre să sporească gradul de armonizare prin următoarele măsuri:

- să recurgă la regulamente în loc de directive, în măsura posibilului, deoarece acestea asigură o armonizare imediată și securitate juridică;
- în mod alternativ, să permită Comisiei să publice o culegere de norme comune la nivelul UE privind TVA sub formă de decizii de punere în aplicare cu aprobarea majorității statelor membre ⁽²⁾, modificând rolul Comitetului pentru TVA;
- să instituie un proces de raționalizare și coordonare la nivelul UE a proceselor naționale de implementare, acordând Comisiei un rol mai important;
- să implice, ca regulă generală, părțile interesate și întreprinderile în procesul de elaborare și punere în aplicare a legislației privind TVA atât la nivelul UE, cât și la nivel național, implicând îndeosebi experți externi în activitatea Comitetului pentru TVA la nivelul UE;

46. consideră că întreprinderile au nevoie de norme europene clare și neechivoce în materie de TVA pentru a sprijini activitățile transfrontaliere și a reduce, astfel, la minimum sarcina administrativă și, prin aceasta, costurile care trebuie suportate de întreprinderi; invită statele membre și Comisia să ofere o mai bună calitate și claritate prin următoarele mijloace:

- realizarea unor analize de impact complete și înaltă calitate, angrenând întreprinderile din UE, în calitatea lor de parte integrantă a acestui proces, cu scopul de a sprijini propunerile legislative;
- menținerea contactului cu întreprinderile la scară națională pe durata negocierilor și a etapelor de punere în aplicare;

⁽¹⁾ Potrivit definiției/recomandării din Orientările OCDE.

⁽²⁾ Conform propunerii prezentate de Comisia Europeană în COM(1997)0325 din 25.6.1997.

Joi, 13 octombrie 2011

- recurgerea la regulamente ale Consiliului pentru a sprijini directivele Comisiei în domenii în care acest demers ar oferi o mai mare claritate;
- furnizarea de informații și orientări de o foarte bună calitate, prompte și accesibile cu privire la normele naționale, inclusiv la nivelul UE, mai ales în domeniile în care regimul nu este uniform;
- evaluarea posibilităților de utilizare a tehnologiei pentru difuzarea informațiilor la scara UE; punerea în comun a ideilor și abordărilor de tipul „bunelor practici” în cadrul Forumului UE sau al Comitetului pentru TVA;
- implicarea întreprinderilor, eventual în calitate de experți externi, pentru ca acestea să-și aducă contribuția la anumite aspecte ale lucrărilor Comitetului pentru TVA la nivelul UE;
- în general, creșterea implicării întreprinderilor în cadrul procesului, ca modalitate de a utiliza cunoștințele acumulate de acestea ca percepatori fiscali neplătiți ce desfășoară zi de zi tranzacții intracomunitare;

*

* *

47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.

Pregătirea reuniunii Consiliului European (23 octombrie 2011)

P7_TA(2011)0442

Rezoluția Parlamentului European din 13 octombrie 2011 referitoare la pregătirea Consiliului European din 23 octombrie 2011

(2013/C 94 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere discursul cu privire la starea Uniunii din 28 septembrie 2011,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
1. consideră că viitorul Consiliu European are o mare importanță și trebuie, în sfârșit, să arate calea de urmat în mod decisiv;
 2. invită Președintele Comisiei să prezinte un plan cuprinzător, cu o foaie de parcurs clară, care să stabilească etapele distincte pentru punerea sa în aplicare;
 3. insistă asupra faptului că acest plan trebuie să se bazeze în întregime pe metoda comunitară și să prevadă utilizarea actualelor dispozitive instituționale ale UE;
 4. subliniază că acest plan trebuie să aibă un calendar precis pentru a reda încrederea și pentru a arăta calea de urmat;
 5. consideră că acest plan ar trebui să cuprindă cel puțin următoarele elemente:
 - un plan UE de recapitalizare a băncilor europene;